

te beter. Onze inlandsche soorten zijn: *Vespa crabro*, *media*, *saxonica*, *silvestris*, *germanica*, *vulgaris* en *ruja*. Vooral uit de excentrisch gelegen deelen van ons land zijn mededeelingen gewenscht, zelfs de eenvoudigste, als b.v.: „wespen waren dezen zomer te . . . bijzonder talrijk.” Aangerichte schade, b.v. aan vruchten, gelieve men ook op te geven.

Eventuele gevolgtrekkingen hoop ik later in D. L. N. te publiceeren.

Schovenhorst, Putten (Veluwe).

DR. J. TH. OUDEMANS.

Een Nestkastje uit Zwitserland. — In „Nos Oiseaux” van Februari 1917 vind ik een aardig nestkastje, aanbevolen door Ernest Burnat. Meer en meer gaan we het type „uit-geholde boomstam” verlaten,

want die dingen barsten meestal binnen enkele jaren.

We nemen dus liever het getimmerde kastje, dat geeft meteen een nuttige bezigheid

voor de beoefenaren van de houtslöyd. Burnat timmert het zijne liefst van pitchpine,

een duurzame houtsoort, die bovendien glad afgewerkt kan worden, hetgeen beschutting

geeft tegen muizen en muschen. Hij bedekt de bovenkant met zink, maar daar-

door wordt het minder gemakkelijk beweegbaar en ik zou daarom liever asphalt-

papier nemen. De zijwanden worden niet alleen gespijkerd maar ook gevoegd en de

bodem is beweegbaar. Hij kan in zijn geheel er uit ge-

nomen worden en vindt steun op een staaf van gegalvane-

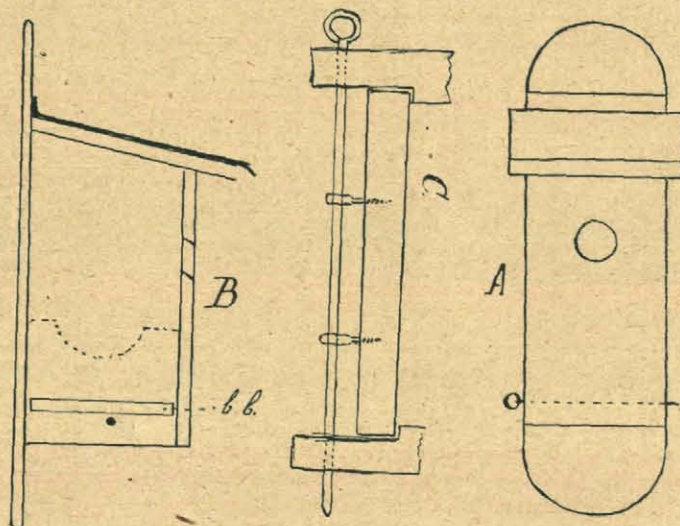
seerd ijzer, die door een paar schroefoogen gaat. Men zou ook twee dergelijke staven kun-

nen aanbrengen. De afmetingen richten zich naar de soort, waarvoor het kastje bestemd

is; voor meezen neemt Burnat $35 \times 18 \times 15$ c.M. en middellijn van het vlieggat 3,5 c.M.

Vindingrijke lezers bedenken zeker nog wel verbeteringen.

T.

Nestkastje volgens Burnat.

A. van voren gezien. B. opzij. C. de beweegbare bodem.

Noctiluca binnen de dijken. — Reeds gedurende twee dagen lichten hier de slooten, wanneer het water beroerd wordt. Bij microscopisch onderzoek vond ik kleine ronde wezentjes, zooals ze eens in De Levende Natuur beschreven zijn. Vermoedelijk zijn ze ingevoerd met het zeewater, dat ingelaten wordt om de polder op peil te houden.

Avenhorn, 31 Aug. '21.

J. ELEMA.

Epeoloides coecutiens niet nieuw voor onze Fauna. — Met ingenomenheid heb ik het feit begroet, dat er allengs meer belangstelling komt voor onze inlandsche Hymenoptera, hetgeen o. a. daaruit is af te leiden, dat er meer dan vroeger kleinere of grotere mededeelingen daarover verschijnen, met name in „De Levende Natuur.”

Zoo trof ik in het nummer van 1 October 1921 de mededeeling aan van den heer M. Lieftinck, dat hij de zeer zeldzame *Epeoloides coecutiens* F., de parasietbij van *Macropis labiata* F., in de Ankeveensche plassen bij Weesp aangetroffen had. De heer Lieftinck vermeldt deze vondst als eene ontdekking en de soort als nieuw voor ons land. Dat is echter eene vergissing, waarvoor hij zich had kunnen behoeden, indien hij de bestaande bronnen hadde geraadpleegd. Als zoodanig gelden op entomologisch gebied allereerst het „Tijdschrift voor Entomologie” en de „Entomologische Berichten”, beide uitgaven van de

Nederlandsche Entomologische Vereeniging en in de meeste openbare bibliotheken voorhanden. In deel 50 van eerstgenoemd tijdschrift, 1907, p. XLI, wordt de soort als inlandsch opgegeven. Dat ik zelf de ontdekker geweest ben, doet hier niets ter zake. Wat ik betoogen wil, is n.l. alleen dit, dat ieder, die iets als *nieuw* publiceert, gehouden is, althans de gemakkelijk toegankelijke bronnen te raadplegen. Kan hij zich deze, ook met eenige moeite, niet verschaffen, dan staat altijd nog de weg open, om een dergenen te raadplegen, die zich meer bepaald met de studie van datgene, waarover het gaat, bezighouden. Onze hymenopterologen hadden den heer L. zeker kunnen inlichten.

Ten slotte laat ik hier, hetgeen ter plaatse voornoemd vermeld is volgen:

Verder stelt de heer O. nog ter bezichtiging eene voor Nederland nieuwe bijensoort, „*Epeoloides coecutiens* F. Verleden jaar, op de excursie te Denekamp (22 Juli 1906), ving „spreker eene bij, die hij nooit gezien had en waarvan hij dadelijk den indruk kreeg, dat „het iets buitengewoons was. Bij determinatie bleek het een ♂ te zijn van eene nieuwe „soort en een nieuw genus voor onze Fauna, en wel *Epeoloides coecutiens* F. Die soort „schijnt eene groote bijzonderheid te zijn; in het zeer onlangs verschenen werk van Dr. O. „Schmiedeknecht, „Die Hymenopteren Mitteleuropas“, leest men op p. 146, dat deze „soort „sicher die seltenste aller im Gebiete vorkommenden Bienenarten“ is. Het is eene „parasiet van eene andere bijensoort, *Macropis labiata* F.”

DR. J. TH. OUDEMAN.

De Aalscholvers. — Op uw vraag in „De Levende Natuur“ naar inlichtingen omtrent de broedkolonies van de Aalscholvers, deel ik U mede, dat ik deze vacantie een zeer talrijke (honderden nesten) broedkolonie gezien heb in den kooi van den Heer Pen ten Zuiden van 't gehucht Kalenberg; d. i. in den moerasstreek tusschen Blokzijl en Steenwijk. Een kooiker te Giethoorn deelde mij mede, dat de verjaagde Aalscholvers van hier, daar heen gingen. Ook kooiker Pen heeft volgens mijn zegsman uitroeings plannen.

Dit jaar hebben 4 paar Ringmusschen hun nest gehad onder de pannen op ons dak. Eén paartje broedde twee keer. Ook op de St. Agnietenberg bij Zwolle zag ik Ringmusschen. Giethoorn bij Steenwijk.

A. BICKERKAARTEN.

De Aalscholvers. — Naar aanleiding van uw artikel over Aalscholvers in de Juli-afl levering, kan ik u mededeelen dat er zich thans in het bosch van het huis ten Donck tusschen Bolnes en Slikkerveer een Aalscholverskolonie bevindt.

Daar ik mij bevond op de boot die daar langs voer kan ik geen bijzonderheden mededeelen omtrent het aantal nesten. Ik passeerde daar 27 Juli l.l.

Verder kan ik u mededeelen, dat ik den 2 Juli l.l. bij Oisterwijk verscheidene Blauwborstjes (♂♂, ♀♀ en jongen) heb waargenomen.

Den 3e Juli zag ik bij het van Esscheven aldaar een Roerdomp. Ik zag in die streek zeer veel ringmusschen, ook jongen.

Utrecht, 29 Juli 1921.

F. HAVERSCHMIDT.

Aalscholvers. — In uw vorige aflevering in „De Levende Natuur“ besprak u de Aalscholvers. Ik kan U melden dat die zwarte visschers bij de stad Sneek aangetroffen zijn, in een klein meertje ter grootte van 3 Hectaren links van den weg n. Jutrijp, $\frac{1}{2}$ uur van de stad. Ik wist niet, wat ik zag, 6 dezer scholvers hier aan te treffen met z'n zessen aan het duiken dat het een aard had, nog mooier dan ik ze vroeger wel in de Maas heb bewonderd; eventjes d'r onder, dan er weer boven, zoo om de 4 tellen, zeker doordat het water hier minder diep is; en of ze 't goed hadden . . . telkens zag ik een visch blinken in hun snavel in den zonneschijn. Omwonenden hier dachten dat het buitenlandsche dikke zwarte wilde eenden waren, doch ik bracht hen op de hoogte, en ried hen dat zij ze niet verjagen zouden, daar ze gezonde visch toch niet zoo licht bemachtigen, doch wel ziekelijke en flauwe visch. Na een poosje gingen 2 van de 6 op het droge slijk, zich de veeren wat op poetsen; ik maakte hieruit op, dat ze zich hier wel thuis gevoelden. Het nestelen hier zal wel het moeilijkste zijn voor hen, omdat de meer-oevers van riet voorzien zijn, en zonder struiken; mogelijk, dat ze zich weten aan te passen hier.

Sneek, Zuidend. 18.

J. H. GELDERLOOS.